

Jeg bærer med smil min byrde

Jepppe Aakjær
(1886-1930)

Carl Nielsen
(1865-1931)

Sopran

1. Jeg bæ - rer med smil min byr - de, jeg dra - ger med sang mit
2. Se dug - gen dri - ver fra nor - den hen o - ver det bøj - e - de
3. Jeg ser o - ver tind - ren - de mar - ker og langt mod den blå - nen - de
4. Jeg slæn - ger skal - mej - en for mun - den; jeg træk - ker så lang dens
5. Hvor kan I dog grub - le og græ - de, så læn - ge Guds him - mel er

Alt

1. Jeg bæ - rer med smil min byr - de, jeg dra - ger med sang mit
2. Se dug - gen dri - ver fra nor - den hen o - ver det bøj - e - de
3. Jeg ser o - ver tind - ren - de mar - ker og langt mod den blå - nen - de
4. Jeg slæn - ger skal - mej - en for mun - den; jeg træk - ker så lang dens
5. Hvor kan I dog grub - le og græ - de, så læn - ge Guds him - mel er

Tenor

1. Jeg bæ - rer med smil min byr - de, jeg dra - ger med sang mit
2. Se dug - gen dri - ver fra nor - den hen o - ver det bøj - e - de
3. Jeg ser o - ver tind - ren - de mar - ker og langt mod den blå - nen - de
4. Jeg slæn - ger skal - mej - en for mun - den; jeg træk - ker så lang dens
5. Hvor kan I dog grub - le og græ - de, så læn - ge Guds him - mel er

Bas

1. Jeg bæ - rer med smil min byr - de, jeg dra - ger med sang mit
2. Se dug - gen dri - ver fra nor - den hen o - ver det bøj - e - de
3. Jeg ser o - ver tind - ren - de mar - ker og langt mod den blå - nen - de
4. Jeg slæn - ger skal - mej - en for mun - den; jeg træk - ker så lang dens
5. Hvor kan I dog grub - le og græ - de, så læn - ge Guds him - mel er

4

S.

læs; — jeg er somden vil - de hyr - de, der gen - ner sit kvæg — på græs. —
 korn, — mens so - len sti - ger af jor - den i - mel - lem ok - ser - nes horn! —
 fjord, — jeg stir - rer på sej - len - de ar - ker, men fin - der ej tol - ken - de ord. —
 lyd, — at kil - der - ne kluk - ker i lun - den, og buk - ke - ne bræ - ger af fryd! —
 blå! — Mit hjer - te skæl - ver af glæ - de, blot dug - gen dyn - ker et strå. —

A.

læs; — jeg er somden vil - de hyr - de, der gen - ner sit kvæg — på græs. —
 korn, — mens so - len sti - ger af jor - den i - mel - lem ok - ser - nes horn! —
 fjord, — jeg stir - rer på sej - len - de ar - ker, men fin - der ej tol - ken - de ord. —
 lyd, — at kil - der - ne kluk - ker i lun - den, og buk - ke - ne bræ - ger af fryd! —
 blå! — Mit hjer - te skæl - ver af glæ - de, blot dug - gen dyn - ker et strå. —

T.

8

læs; — jeg er somden vil - de hyr - de, der gen - ner sit kvæg — på græs. —
 korn, — mens so - len sti - ger af jor - den i - mel - lem ok - ser - nes horn! —
 fjord, — jeg stir - rer på sej - len - de ar - ker, men fin - der ej tol - ken - de ord. —
 lyd, — at kil - der - ne kluk - ker i lun - den, og buk - ke - ne bræ - ger af fryd! —
 blå! — Mit hjer - te skæl - ver af glæ - de, blot dug - gen dyn - ker et strå. —

B.

læs; — jeg er somden vil - de hyr - de, der gen - ner sit kvæg — på græs. —
 korn, — mens so - len sti - ger af jor - den i - mel - lem ok - ser - nes horn! —
 fjord, — jeg stir - rer på sej - len - de ar - ker, men fin - der ej tol - ken - de ord. —
 lyd, — at kil - der - ne kluk - ker i lun - den, og buk - ke - ne bræ - ger af fryd! —
 blå! — Mit hjer - te skæl - ver af glæ - de, blot dug - gen dyn - ker et strå. —